

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№ 6 (268), червень 2024

ЧИТАЙТЕ
У НОМЕРІ:

22 червня в Україні тисячі віруючих зібралися на Національний День Молитви

стор. 2

Британську медсестру звільнили за відмову зняти хрестик

стор. 3

Ніхто не потрібний

стор. 4

Лист до сестри

стор. 6

Привчай себе до благочестя

стор. 7

Я НЕ ЗУСТРІЧАВ ще людини, яка жодного разу не ставила це питання, що йде з глибини: «Де ж Бог?». Люди можуть говорити, що вони не релігійні, що тема Бога їм байдужа. Але це у звичайному житті, коли все поки що добре. Коли ж трапляється щось страшне, навіть агностики й атеїсти запитують, ні, не просто запитують, а кричать: «Де ж Бог?!».

Дозвольте мені зізнатися: я теж ставлю таке запитання, а іноді навіть плачу і кричу: «Де ж Ти, Боже?». Я людина віруюча, і знаю про Бога чимало. І я знаю точно, що Він є. Але де Він? Де Він, коли Він так потрібен мені тут і зараз?

Іншими словами, ми хочемо не просто знати, що Бог є «десь там», ми хочемо бачити й пережити Його безпосередню присутність у нашій життєвій ситуації. Багато людей можуть сказати про Бога, що Він є — «в принципі» або «на небі». Набагато менше тих, які можуть сказати: Він — прямо тут, в обставинах мого життя, у мені.

Відтоді, як Бог відкрився людям в Ісусі Христі, Він залишається близьким і доступним для кожного з нас за допомогою Духа Святого. Бог Отець явив Себе в Сині, і ми можемо знати Сина як втіленого і перебуваючого з нами через одкровення Духа Святого.

Хоча Бога-Отця не бачив ніхто ніколи, Ісус показав Його нам (Ін. 1:18). Хоча Ісус воз-

нісся, Він перебуває з нами за допомогою Духа Святого (Ін. 14:26; 15:26; 16:7). Ми не залишені. Триєдиний Бог перебуває з нами.

Де ж Бог? Він не ховається, Він відкривається. Але щоб Його побачити, щоб зустрітися з Ним, ми повинні шукати Його там, де потрібно. Іноді біль, страх, розчарування закривають наші очі, серця, вуха. Ми ніби замикаємо себе у своєму становищі всіх — людей, обставини, Бога. Але двері відчиняються зсередини. Бог запрошує нас вийти до Нього назустріч і терпляче чекає, поки ми наважимося на перший крок.

Деякі удають, що шукають Бога всередині себе. Але правда в тому, що крім порожнечі всередині нас нічого немає. Якщо ми хочемо знайти Бога, нам потрібно вийти за межі себе, своїх уявлень, свого минулого.

Нам потрібно знову відкрити й підняти очі, подивитися на наше життя з цікавістю й увагою, тому що Бог присутній у ньому. Куди ж дивитися і де Його шукати?

Триєдиний Бог відкриває Себе трьома способами.

По-перше, Бог як Отець продовжує відкривати Себе у творінні (Рим. 1:20)

Людина спотворила себе і все навколо себе, але створений Богом світ все ще пре-

красний. Природа говорить про Творця як геніального, доброго, люблячого. Коли мені потрібно побути наодинці з Богом, я беру з собою Біблію і йду в ліс. Я читаю Боже Слово, але також чую Його голос у шелотінні дерев, поривах вітру, співі птахів; я розпізнаю Його дизайн у красі риб і тварин, неповторних заходах сонця і найтонших налаштуваннях всесвіту.

Друже, якщо ти втомився від безбожного життя, подивися на красу Божого творіння. Ні, краса світ не рятує, але вона нагадує про Бога і показує нам Його знаки.

По-друге, Дух Святий продовжує діяти через свідків воскресіння Ісуса (Дії 1:8).

Він відкриває Себе головним чином у Церкві, у громаді учнів Ісуса, а також у їхньому свідченні світу. Друже, якщо ти не знаєш, куди йти, де дізнатися про Бога або знайти Його, поспішай у живу євангельську Церкву.

Церква — це початок нового Божого творіння. Так, уся природа — це Божий храм, у якому творіння поклоняється Творцеві. Ми в цьому світі — як у храмі. Але в Церкві ми ще ближче до Бога, бо тепер храмом стають люди, народжені від Духа і зібрані навколо Ісуса. Тепер храм — це ми, тепер Бог — у нас.

Ось чому всіх, хто шукає Бога, Святий Дух приводить до Церкви.

По-третє, центром усього одкровення Бога людям залишається Боголюдина Ісус Христос (Євр. 1:1-2).

Усе творіння було викуплене Ним і тепер чекає на Його воцаріння. Церква проповідь спасіння в Ньому і теж чекає Його другого пришествя.

У цьому світі все говорить про Ісуса. Іншого імені, іншого шляху просто немає (Дії 4:12). У Ньому — благовоління Отця. Про Нього говорить і до Нього веде Святий Дух. Без Нього творіння залишається величним, але порожнім храмом. Без Нього Церква перетворюється на звичайну благодійну організацію.

Без Ісуса ми не знаємо ні Отця, ні Духа Святого. Ісус виконав волю Отця й обіцяв послати Духа. З Писання ми знаємо, що Бог ніколи не залишав і не залишає світ без Своєї присутності. Чому? Тому що Він «так полюбив світ, що віддав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, а мав життя вічне» (Ів. 3:16).

Втілення Ісуса відкрило кожному безмірну Божу любов і життя вічне. Це дає нам набагато більше, ніж нові знання про Бога. Це дає нам незбагненну близькість із Бо-

гом. Чи розуміємо ми це стосовно свого життя?

Ісус — це Бог, який став близьким настільки, щоб прийняти нашу плоть, розділити з нами простий хліб і гіркі сльози, пережити тяготи звичайного земного життя і жахи найжорстокішої страти. Те, що Він помер на хресті за нас, означає, що Він з нами скрізь і завжди, коли ми страждаємо. Той, Хто постраждав замість нас, страждає разом із нами. А разом із Ним страждає вся Трійця.

Єдність Сина і Духа Святого нам легше зрозуміти. Ісус ясно сказав, що Дух Святий продовжить Його місію — «прославить Мене, бо від Мого візьме» (див. Ів. 16:7-15), тобто тут не буде суперечності, тут буде розвиток розпочатого, роз'яснення того, що сталося, виконання обіцяного.

Набагато складніше побачити єдність Отця і Сина. Іноді люди думають, що Ісус — це добрий Бог, а Бог-Отець — суворий; що Ісус на нашому боці, а Отець усе ще проти нас. Іншими словами, по-людськи нам складно вмістити, що Ісус — Бог. Ми схожі на сучасників Ісуса, які відповідали на Його прекрасні проповіді та чудеса приблизно так: «Нам подобається, що Ти говориш і робиш. Але це Ти. А де ж Бог-Отець? Де Він у всьому цьому? Що Він про це думає?»

На зухвале запитання «де Твій Отець?» Ісус відповів так само прямо: «Ви не знаєте ні Мене, ні Отця Мого; якби ви знали Мене, то знали б і Отця Мого» (Ів. 8:19). Тим самим Він дав релігійним лідерам зрозуміти, що вони не знають Бога, якого називають своїм. Вони не просто не знають Бога, вони навіть не можуть знати Його в принципі. Тому що Бог відкривається так, як Сам хоче. Раніше — через закон і пророків. Тепер — в Ісусі. І якщо люди відкидають Ісуса, вони відкидають Бога.

Іншим разом Ісус сказав гранично ясно: «Я і Отець — одне» (Ів. 10:30). Тобто Ісус — це єдиний спосіб що-небудь знати про Отця. Самовідкриття Бога в Ісусі — це єдиний шлях, відкритий для нас до Нього.

Закінчення на стор. 2

Як лиш життя духовне зажевроло,
Вчення Христа я широ полюбив
І думкою, і серцем, що горіло.
В часи безправ'я, бруду і ганьби
Один Христос пом'якшив людське серце,
Він юного мене навчав любити
Обтяжених у світі знову й знову...
Ким був би я у старості — як знати! —
Коли б в ті дні євангельського Слова
Не пролилась у серце благодать.

Олексій ЖЕМЧУЖНИКОВ
Пер. О. Блощук

ДОРОГІ ЧИТАЧІ, УКРАЇНЦІ!

Сьогодні, коли в нашій країні триває війна, кожен з нас усвідомлює, наскільки швидкоплинним і тимчасовим є людське життя. Щодня гинуть сотні і тисячі людей, залишаючи за собою невимовний біль і горе. У цей складний час ми не пропонуємо якусь релігію, але як основу для життя — віру в Бога, Ісуса Христа.

У Святому Письмі написано: «нема ні в кім іншим спасіння. Бо під небом нема іншого Імення, даного людям, що ним би спастися ми мали» (Дії. 4:12). Ці слова на-

гадують нам про єдине джерело спасіння і надії — Ісуса Христа. Віра в Нього гарантує не лише життя в раю після смерті, але й надає підтримку і надію в цьому житті, яке сповнене труднощів і випробувань.

Ісус Христос не залишає нас самотніми в нашій боротьбі. Він дарує нам силу, віру і впевненість, що ми не самі. Віра в Нього допомагає знаходити сенс і мету, навіть у найтемніші моменти. Вона зміцнює нас і допомагає продовжувати йти вперед, навіть коли здається, що всі сили вичерпані.

У цьому випуску ви знайдете
СЛОВА ЖИТТЯ, які допоможуть
вам **ЗНАЙТИ НАДІЮ**
І ПІДТРИМКУ. Нехай віра в Ісуса
Христа стане для вас опорою
і джерелом натхнення в цей
непростий час.

єпископ,
старший пресвітер РОО УЦХВЕ
Олександр КОТОК

Де ж Бог?

Закінчення. Початок на стор. 1

Ісус, який страждає за нас і співчуває нам, відповідає на наше болісне запитання: де ж Бог? Бог на хресті. Там не тільки Ісус, там вся Трійця.

Але хіба не залишив Отець Сина на хресті? І хіба не залишає Він нас у наших критичних ситуаціях, коли ми стогнемо або кричимо: «Де ж Ти, Боже?», страждаючи й помираючи під глузуванням і ударами лиходіїв?

У смертних муках Ісус промовляє дивні слова: «Боже Мій! Боже Мій! Для чого Ти залишив Мене?» (Мт. 27:46).

Це пряма цитата відомого псалма (21:1), і якщо її читати в контексті всього псалма, її сенс уточнюється. Отець ніколи не залишив Сина і ніколи не покидає нас. Ці слова того ж псалма утворюють нас у вірі та довірі: «Ті, хто боїться Господа, вихваляйте Його. Усе насіння Якова! прослав Його. Нехай благоговіє перед Ним усе насіння Ізраїлю, бо Він не знехтував і не знехтував скорботою стражденного, не сховав від нього лица Свого, але почув його, коли той кликав до Нього» (Пс. 21:24-25).

Отець не відвернувся від страждаючого Сина, Він чув усі Його передсмертні слова і стогони. Отець був там — разом із Сином, у Сині. Отець завжди з нами. Йому можна довірити кожну хвилину свого життя, і навіть останній подих, як це зробив Ісус: «Ісус, виголосивши гучним голосом, сказав: «Отче, в руки Твої віддаю дух Мій». І, це сказавши, відпустив дух» (Луки 23:46).

Передсмертні слова Ісуса зрозумілі всім тим, хто переживав смертельні муки: «Отче, чому все це так страшно?». Але в цих же словах є і розрада всім страждальцям: «Віддаюся у Твої руки». Ці слова звучать незвично голосно, немов Ісус хотів, щоб у цей момент усі побачили Сина, який страждає, в обіймах всесильного Отця.

Батько ніколи не покидає Сина. І Син це знав. Питання «Для чого Ти залишив Мене?» — вираз болю і скорботи, але аж ніяк не сумніву і відчаю. Також це нагадування про пророчі слова Давида, в яких є не тільки плач стражденного, а й торжество всіх, хто сподівається на Господа.

Якщо ми думаємо, що Бог-Отець залишив Сина помирати на хресті наодинці, то в складнощах нашого життя нам залишається лише мучитися і кричати: «Де ж Бог?». Але якщо ми віримо, що Бог втілюється в Ісусі повністю, так що Отець і Син були одним цілим навіть під час смертних мук, то ми вчимося бачити і відчувати присутність Божу в найважчих хвиликах.

Відтоді хрест став символом не стільки страждання і смерті, скільки любові та перемоги. Бог на хресті страждає і торествує. На хресті проявляється вся глибина людського падіння і вся повнота Божого співчуття до Його блудних дітей.

Де ж Бог? Він тут. Він чує твоє запитання. Він показує Себе в красі творіння. Він запрошує тебе до Церкви, Божої сім'ї. Він дивиться на тебе очима Ісуса, Страждальця і Спасителя.

Невже ти все ще Його не бачиш?

Михайло ЧЕРЕНКОВ

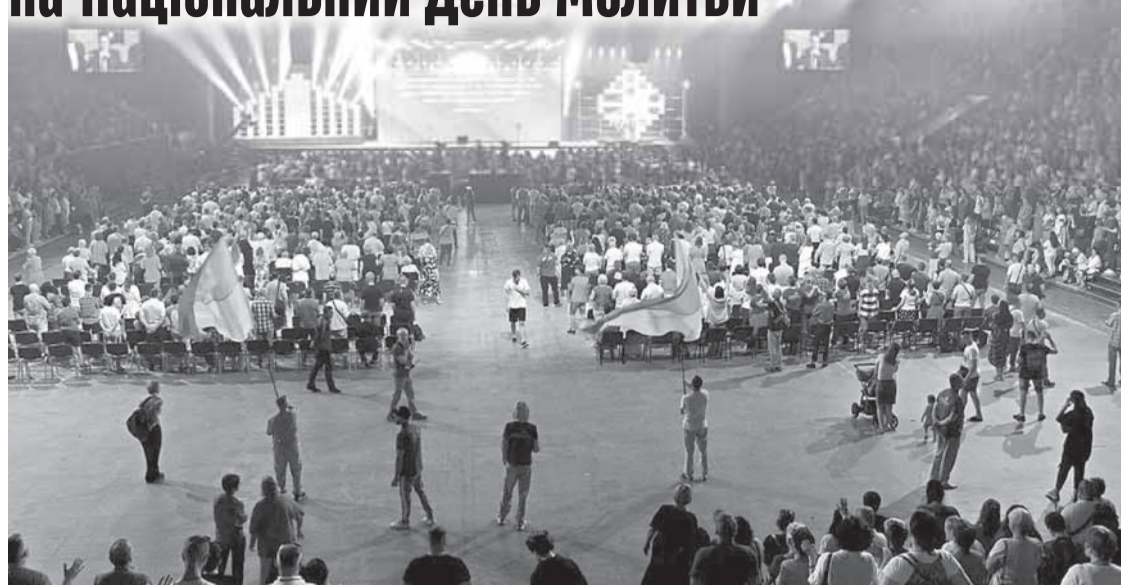
22 червня в Україні відбулася унікальна подія міжконфесійної єдності — Національний День Молитви. Цей день став символом духовної згуртованості, зібравши тисячі християн різних деномінацій, які спільно молились за мир та благополуччя України.

Організаційну підтримку надає Духовна Рада, що складається з представників різних християнських об'єднань і церков.

Першу пропозицію про створення такого молитовного дня висунув Девід Хасавей, міжнародний євангеліст з Великої Британії, який закликав до єднання в молитві за краще майбутнє України.

Цьогорічна молитва відбулася у квітському Палаці спорту та зібрала представників понад двадцяти християнських спільнот і союзів.

22 червня в Україні тисячі віруючих зібралися на Національний День Молитви

Здатність прощати тісно пов'язана з процвітаням людини: дослідження

Нове дослідження, проведене Американським біблійним товариством, виявило зв'язок між готовністю прощати та рівнем людського процвітаня. Згідно зі звітом, позитивні стосунки з Біблією є найсильнішим показником процвітаня серед наймолодшої групи американців.

Директор з інновацій товариства Джон Фаркуар Плейк прокоментував результати, зазначивши, що покоління Z, люди віком від 18 до 27 років, зазвичай менш пов'язані з церквою та Біблією, ніж старші покоління, і відчувають більше стресу та менше надії. Однак ті представники покоління Z, які регулярно звертаються до Святого Письма, демонструють найвищі показники процвітаня серед усіх поколінь.

Дослідження, яке ґрунтувалося на відповідях 2506 дорослих американців, вимірювало індекс безпечного процвітаня, що враховує задоволеність життям, психічне та фізичне здоров'я, сенс і мету, характер і чесноти, а також близькі соціальні стосунки. Покоління Z мало середній бал 6,4 за цим індексом, нижчий, ніж у старших поколінь. Од-

нак ті представники покоління Z, які вважаються «захопленими Святим Письмом», отримали середній бал 8,0 — найвищий серед усіх вікових груп.

Дослідження також виявило тісний зв'язок між здатністю прощати та рівнем процвітаня. Респонденти, які повністю погодилися з твердженням про можливість щиро прощати все, мали середній бал 7,6 за індексом процвітаня, тоді як ті, хто категорично не погодився з цим, мали середній бал лише 5,4.

Крім того, вплив Біблії на життя респондентів мав значний вплив на їхнє процвітаня. Представники покоління Z, які погодилися, що Біблія змінила їхнє життя, мали значно вищі бали в кожній складовій індексу процвітаня, включно з близькими соціальними стосунками, сенсом і метою, характером і чеснотами, щастям і задоволеністю життям, а також психічним здоров'ям.

Загалом, ті представники покоління Z, які повідомили про позитивний вплив Біблії на їхнє життя, мали середній бал 7,3 за індексом процвітаня людини, тоді як ті, хто відкидав такий вплив, мали середній бал лише 5,7.

slovoproslovo.info

Про духовність

Якщо говорити дуже просто і прямо, то духовність з християнського погляду це присутність Святого Духа в житті людини. Тобто, це щось більше, ніж культура, мораль, етика, мистецтво, вища раціональна діяльність тощо. Духовність — це стосунки з Богом.

Ба більше, християнська духовність за своєю суттю є нисхідною та тринітарною. Що це означає? Нисхідна означає те, що не ми шляхом самовдосконалення стаємо духовними, себто сходимо вгору до Бога, а навпаки сам Бог сходиться згори до нас. Це благодать, дар, ласка. Яку ми приймаємо вірою. Духовними врешті-решт ми стаємо через народження згори.

А тринітарна вказує на те, що Дух, якого ми приймаємо є Духом Отця і Сина. Духовність в такому разі означає не що інше, як стосунки з Отцем і Сином у Святому Дусі. Духовність, інакше кажучи, означає пізнання любові Отця і Сина. Це загалом не практики, не правила, не ритуали. Це насамперед стосунки з Богом, пізнання Бога, прийняття любові Бога. Духовне життя — це життя у Христі, життя у Святому Дусі, життя в любові Отця. Бути сином чи дочкою Бога, жити вірою і досвідчувати Божу присутність і Його батьківське ставлення — ось християнська духовність.

Можна бути успішним морально, психологічно, фінансово, фізично, але духовно мертвим. І навпаки, можна бути живим духовно і мати часткові провали в усіх вказаних сферах. Звісно, духовність буде відображатися в інших сферах, але не завжди у всіх них може бути блиск. Ми не ідеальні. Тут все як і в будь-яких стосунках. Ти можеш зазнавати фіаско в багатьох питаннях, але водночас у тебе може бути справний друг, який є поряд з тобою і ти цінуєш його.

Ось чому саме віра є такою важливою в християнстві, більше, ніж діла. Бо віра співвідноситься зі стосунками, діла вже випливають з них. Ось чому моралізм є ворогом благодаті. Він є підміною духовності. Коли Христос прийде вдруге, Він шукатиме саме віри. Ось чому християнська духовність — це все про Ісуса. Бо через Нього ми отримуємо Духа і приходимо до Отця.

Себастьян ТЕГЗА

■ Новини

31.05.2024 старші служителі братерства — Михайло Паночко та Олександр Коток — взяли участь в з'їздному зібранні на базі Будимлянської церкви, що на Дубровичині;

02.06.2024 відбулося зїзне зібрання служителів Радивилівщини, в якому взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчук, старший пресвітер району Микола Кондратюк та інші служителі.

В церкві ХВЕ м. Дубно відбувся випуск підліткової групи з недільної школи. Невдовзі випускники поповнять ряди молоді.

Цього ж дня відбулася чергова щомісячна зустріч служителів Березнівщини, в церкві с. Яринівка, де розпочато будівництво дому молитви. Були присутні служителі району та єпископ Олександр Коток.

В церкві с. Довговоля відбулася зустріч братів служителів Володимиреччини, в якій, зокрема, взяли участь єпископ Олександр Коток, регіональний служитель Степан Килюшик та старший пресвітер району Сергій Секан;

04.06.2024 Рівненське обласне об'єднання Церкви ХВЕ спільно з партнерами з Німеччини відправили черговий гуманітарний груз в м. Дніпро — лікарню ім. Мечникова: багато-профільні лікарняні ліжка на пультах для тяж-

кохворих пацієнтів, матраци, кушетки та інше медичне приладдя. Адже дана інстанція — це медичний заклад номер 1 в лікуванні наших захисників та цивільних, постраждалих від війни;

05.06.2024 нагородили переможців VII обласної учнівської олімпіади «Знавці Біблії». Відзнаки та премію 10000 грн від Slavic Christian Church Lincoln отримали 31 переможець 3–11 класів Рівненської області. Участь в урочистому нагородженні серед інших взяли перший заступник єпископа Рівненського Обласного Об'єднання УЦХВЕ Олександр Чернюшок, регіональний служитель, завідувач управління освіти в РОО УЦХВЕ Петро Музичук, а також директор ГС «Покликані перемагати» Сергій Скороп'яс. Олімпіада в школах Рівненщини проводилася всьоме. До участі долучилося 484 закладів загальної середньої освіти області з 56 територіальних громад, а загалом майже 31000 учнів випробували свої знання зі Святого Письма;

07.06.2024 відбулася урочиста подія: у приміщенні місії милосердя «Добрий самарянин» зібралися працівники з усіх нуточків України, щоб спільно дякувати Богу за 35 років служіння. Попри складності воєнного часу, зала була вщерть заповнена. Зареєструвалися

150 делегатів, зокрема, приїхали представники місії з-за кордону;

08.06.2024 відбулося похоронне служіння почесного пресвітера церкви с.Оженин Ярощина Володимир Григоровича;

В церкві с. Жорнівка на пасторське служіння був рукопокладений Легнобит Іван, а на дияконське — Переходько Олексій. Священнодію завершували заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук та старший пресвітер району Петро Шпак;

09.06.2024 відбулася бесіда служителів Зарічненського району. Зібрання відвідали перший заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок, регіональний служитель Степан Килюшик, старший пресвітер району Василь Козяр;

В церкві с. Обсіч Рокитнівського району відбулося водне хрещення. В завіт з Господом вступили 10 людей (8 місцевих та 2 з сусідніх церков). В святковому зібранні взяли участь заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, ст. пресвітер району Михайло Лесковець, служителі сусідніх церков.

В церкві ХВЕ с.Уздці, що на Млинівщині, відбулося рукопокладення на пресвітерське служіння Устимчука Анатолія Миколайовича,

а на дияконське — Устимчука Віталія Анатолійовича. Звершали священнодіяство старші служителі об'єднання: заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчук, старший пресвітер району Вадим Полицяк.

В церкві с. Борбин відбулося рукопокладення на дияконське служіння Кудрика Григорія Васильовича і Лейбіка Михайла Дмитровича. Священнодіяство звершували старші служителі об'єднання: Микола Свірчук, Вадим Полицяк, Павло Цинко та Василь Кудрик.

Спільна молитва за Україну з різними конфесіями відбулася в с. Тріскині.

В церкві «Відродження» м. Березне відбулася зустріч вчителів недільних шкіл району. Зустріч розпочав старший пресвітер району Анатолій Бойчук, опісля відповідальні працівники проводили спілкування з присутніми;

13.06.2024 в церкві «Відродження» м. Березне відбулася зустріч вдовиць і вдівців району. Підбадьоренням для сестер та братів стали проповіді служителів, настанови, свідчення та спільні молитви. Важливість покорі голому Божему та прагнення берегти себе в Його любові підкреслили перший заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок та заступник Олександр

Благопристойне незмінне служіння Господу без відволікання

Не раз із кафедри ми чуємо вислів про необхідність служити Богові без розваги чи відволікання. Прочитаємо текст із Біблії, де знаходиться цей вислів:

«Говорю це для вашої власної користі, не для того, щоб накласти на вас пута, але заради благопристойності та незмінного служіння Господу без відволікання» (1Кор.7:35)

Часто ці слова розуміють однобоко. Бо є багато проповідей, на основі цього тексту, про те, що Богу треба служити «без розваги». І як правило, мова йде про якісь світські речі в церкві, гучну та веселу музику, табори, відпочинок і т.д. Начебто християнин не може бути веселим і життєрадісним. Але Бог за те, щоб ми були радісні, і навіть за те, щоб відпочивали.

Це одне з місць Писання, яке в різних перекладах має різні змістові відтінки.

«щоб пристойно й горливо держались ви Господа» (1Кор.7:35 — Огієнка); «щоб ви благочин-

но, безустанно і ревно служили Господеві» (пер. Філарета); «щоб ви з гідністю і ревно трималися Господа» (пер. Турноня, сучасний); «чтобы вы благочинно и непрестанно [служили] Господу без развлечения» (синодальний);

Об'єднуючи всі ці вірші, скажемо, що мова йде про: **благопристойне незмінне служіння Господу без відволікання**. Давайте задумаємось над цими словами. Бог хоче такого служіння, Бог хоче такого життя від нас!

Благопристойне служіння — поважне служіння, знамените служіння, вагоме. В принципі, наше відношення до будь-якої речі буде визначатися тим, наскільки вона є в наших очах великою. Будь-яку Божу справу ми маємо вважати великою. Інакше почнеться занедбання служіння: Ай, що там та співанка! І занедбав співанку... Починаєш дозволяти собі запізнюватися, приходити через раз, вести себе негідно. А потім і взагалі перестати ходити. І так в будь-чому.

Незмінне служіння — це постійне служіння. З постійністю, у нас людей, якимось дуже важко. Ще з школи з цим боремося... 1 вересня, нові зошити купили, щоденники і в нас таке бажання: почну вчитися! Перший тиждень, і бажання пропало... І знову як завжди... Скільки бачиш, як брат чи сестра з такою енергією, запалом і ревністю приступає до якогось служіння (і проповідувати береться, і співати, і вірші розказувати, і відвідувати старших), а потім все це кудись дивається... Ревність це така річ, яка то відвідує нас, то покидає... Ми мусимо десь черпати натхнення. І Писання каже: заховайте один одного до служіння (і до добрих вчинків, і до відвідування зібрань). Не раз Господь посилає Своє слово до народу: піднімайте свої опущені руки, випростуйте коліна! Щоб незмінно служили Господу. А інші переклади кажуть: щоб горливо і ревно держалися Господа.

Закінчення на стор. 5

Мене ніхто не розуміє

Назва бестселера Джона Грея «Чоловіки з Марса, жінки з Венери», на мій погляд, дуже влучна. Не з сусідніх вулиць, не з різних міст чи країн. А саме з різних планет.

Я про те, що ніхто нікого, за замовчуванням, не розуміє. І не має розуміти. Використовую ілюстрацію з чоловіками й жінками, бо на цьому фоні існує купа претензій, типу: «Ти мене не розумієш».

Але це має бути не претензією, а сухою констатацією очевидного факту — ніхто нікого, за замовчуванням, не розуміє! Все.

Здавалось би, дорослі люди легко мали б розуміти малих дітей, бо ж прожили життя і мають досвід. Але часто дорослим людям тільки здається, що вони розуміють дітей. Насправді варто хоча б вислухати, щоб вникнути в те що говориться дитиною і стає зрозумілим, що не все так просто.

Але ж як буває? Батьки, думаючи, що знають своїх дітей як облуплених, не вважають за необхідність вислухувати їх.

А дорослі люди між собою? Здається, з роками вже здобули той досвід, щоб знати, що ніхто не читає думок іншої людини. Ну хіба не очевидно? Але ж ні... аж до болю і до розчарування очікують, що чоловік чи дружина має здогадатись про щось, що навіть до кінця чітко не сформульоване в голові — як кажуть «сам не знаю чого хочу». А хтось має знати...?

Озвучені слова — це потужний інструмент, як виявляється!

Озвучування ротом слів не тільки допомагає іншим людям нас розуміти, але ще й дозволяють чітко сформулювати те, чого насправді хочеться. Можливо навіть з кількох спроб — коли співбесідник щось уточнює та перепитує.

А вміння слухати й чути — це ще один інструмент — не менш важливий як попередній. Без навички уважно, тим більше емпатично слухати, озвучені слова не приносять жодної користі. Навпаки, можуть тільки погіршити стосунки.

Отже. Якщо двоє людей, дітей чи дорослих, володіють обома навичками, то порозуміння між ними буде нагородою для обох.

Здається так просто... Чому ж буває все так складно?

Володимир ШВЕЦЬ

Британську медсестру звільнили за відмову зняти хрестик

Мері Онуоху, медсестру, яка раніше працювала в Університетській лікарні Кройдона в місті Тортон-Хіт, Англія, і протягом багатьох років зазнавала тиску з боку керівництва лікарні звільнено з роботи за відмову зняти хрестик.

«Це завжди було атакою на мою віру, — сказала пані Онуоха. — Мій хрест зі мною вже 40 років. Це частина мене і моєї віри, і вона ніколи нікому не завдавала шкоди».

Пані Онуоха стала медсестрою після того, як її брат помер через відсутність медичної допомоги, переїхала з Нігерії до Англії в 1988 році і почала працювати в лікарні Університету Кройдон у 2002 році. Вона роками носила свій простий золотий хрестик і не було жодних скарг ні з боку персоналу, ні пацієнтів.

«Пацієнти дуже позитивно реагували на нього, — казала медсестра, — і я була неймовірно вдячна їм за це». Вона також додала, що пишається тим, що носить його, оскільки знає, що Бог її дуже любить, і пройшов через біль за неї.

Однак, починаючи з 2015 року, керівники лікарень почали проси-

ти пані Онуоху зняти свій хрест, від чого вона відмовилася. Попри те, що лікарня посилалася на питання безпеки щодо цього прохання, пані Онуоха сказала, що інших жінок з намистом, браслетами та вільним одягом не змушували нічого змінювати.

Вона сказала, що в лікарні є персонал, який ходить до мечеті чотири рази на день, і ніхто їм нічого не говорить. Індуси носять червоні брас-

лети на зап'ястях, а мусульманки носять хіджаби в театрі. Проте її маленький хрестик на шії був визнаний настільки небезпечним, що їй навіть більше не дозволяли виконувати свою роботу.

Все вийшло з-під контролю, коли у 2018 році посеред операції пані Онуоху попросили негайно зняти чи заховати хрестик. Пані Онуоха відмовилася від цього, оскільки під час операції анестезіолог була

з підвіскою та сережками, але їй не зробили зауваження.

Онуоху сказала, що була вражена тим, що старший персонал готовий наражати на небезпеку життя пацієнта, щоб залякати її.

Пізніше того ж року пані Онуоху понизили з посади медсестри до працівника рецепції і сказали, що через невиконання розпорядження над нею буде проведено внутрішнє розслідування. Попри почуття приниженості та страх втрати улюбленої роботи, вона все ж відмовилася зняти свій хрест. Через подальший тиск з боку керівництва лікарні та внутрішнє розслідування, вона була змушена піти у відпустку через стрес у червні 2020 року.

Онуоху змалку хотіла піклуватися про людей, і це було в її крові. Все, чого вона коли-небудь хотіла, — це бути медсестрою і бути вірною своїй вірі, але до неї поставилися, як до злочинця. Вона любить свою роботу, але не готова йти на компроміс із вірою, і вважає, що цього ж не повинні робити й інші християнські працівники.

Пані Онуоха, представлена британською групою релігійних свобод «Christian Concern», виступила 5 жовтня перед Трибуналом з питань зайнятості Кройдона, щоб розпочати позов проти лікарні.

slovoproslova.info

Кузьмич. Словом ділився також старший пресвітер району Анатолій Бойчук та пастор зі США Леонтій Остапович;

14.06.2024 в приміщенні офісу УЦХВЕ м. Рівне відбулася зустріч працівників табірної служіння кількох районів області. Згадували те, як Господь завжди допомагав у праці з дітьми в таборах, обговорювали різні напрямки та методи цього служіння, молилися за проведення літніх таборів, дякували Богові за Його благословіння. Словом наставлення та підбадьорення ділилися брати-служителі Олександр Чернюшок та Михайло Бузян;

15.06.2024 на базі відпочинку «Далека далечінь» в Грушвиці, при організації церкви с. Мирогоща, відбувся табір для підлітків церков Дубенського району. Загалом були присутні 70 підлітків.

З 11–15 червня пройшов табір в селищі Цукрозаводу, де було присутні 407 дітей. З 10:00 до 16:00 команда працювала з дітьми. З 19:00 до 22:00 мали євангелізаційні служіння, де кожен день проповідувалось живе Слово Боже служителями з різних міст. А також запрошенні гурти прославляли Бога разом з присутніми;

16.06.2024 в церкві с. Теслув відбулося рукопокладення дияконів: Дрегера Володими-

ра Віталійовича і Романюка Тараса Петровича. Священнодію завершували перший заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок, заступник Микола Свірчук, старший пресвітер району Микола Кондратюк та місцеві пастори;

В церкві с. Велихів на пресвітерське служіння був рукопокладений Бойко Анатолій Аполосович. Священнодію завершували заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Степан Килюшик, старший пресвітер району Сергій Секан, пастор Михайло Бузян. Також подякували за служіння Олексію Івановичу Кічолі, почесному пастору.

В цей же день в церкві села Хотин відбулося рукопокладення на пресвітерське служіння Головчука Петра Володимировича та на дияконське служіння Головчука Василя Петровича. Священнодію завершували перший заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок, заступник Микола Свірчук старший пресвітер району Микола Кондратюк та служителі сусідніх церков;

17.06.2024 на базі місії «Глорія» м. Сарни зібралися працівники табірної служіння, щоб згадати милості Божі та попросити благословіння на літній сезон таборів. В зустрічі взяв

участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, відповідальний за табірне служіння Михайло Бузян;

20.06.2024 брати з церков смт. Клесів «Жива Вода», с. Городище «Спасіння», м. Рівне «Світанкова Зоря» та капелани Капеланського патруля послужити рибалкою для наших поранених захисників, які проходять лікування у госпіталі;

23.06.2024 в церкві с. Антонівка відбулося відкриття нового молитовного будинку, а також відзначення 32-ліття від дня заснування. В урочистому зібранні взяли участь старший єпископ УЦХВЕ Анатолій Козачок, перший заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок, заступник Степан Килюшик, старший пресвітер району Сергій Секан та інші служителі сусідніх церков;

24.06.2024 в церкві ХВЕ с.Нагірне Дубенського району рукопокладено на дияконське служіння Кущевго Василя Юрійовича. Священнодію завершував заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчук.

В церкві с.Вітковичі Березнівського району на пресвітерське служіння рукопокладе-

но Шаріфа Файсала Ахмеда. Молитву посвячення звершили заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Анатолій Бойчук, пастори сусідніх церков.

В селі Сновидовичі, на базі церкви с. Остки, відбулася євангелізація та молитва за Україну. В заході взяли участь: музичний гурт «Бальзам» та євангелісти з с. Познань.

В Колесниках відбулось святкове служіння з нагоди 100-річчя місіонерської діяльності Порфирія Ільчука. Захід відвідали заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук, старший пресвітер району Петро Шпак, пастор-благосвісник Олександр Попчук, директор місії «Добрий самарянин» Ростислав Боришкевич;

25.06.2024 в домі молитви с. Іллін відбулася зустріч вдів та одиноких Гошанського району. В зібранні взяли участь старший пресвітер району Петро Шпак, відповідальні за соціальне служіння Петро Балабах та Іван Михальчук, Тетяна Боришкевич та сестри, що задіяні в соціальному служінні;

26.06.2024 В цьому році вже вдруге церквою ХВЕ с. Поляни була організована поїздка в Рівне для здачі крові. Цього разу донорами стали 13 вірян.

Зітханням не спастись в біді,
І плач сирітський не допоможе —
З'єднай молитву з небом зможе,
І відгукнеться Бог тоді.

Зітре сльозу з очей Святий,
Він батьківську простягне руку
І прибере земну муку,
І, як дитя, пізнаєш — Чий.

О, тільки б це не загубить,
Не обірвать зв'язку святого
І серед мороку страшного
Молитви тихо говорить...

Лев БОЛЕСЛАВСЬКИЙ
Переклад Олега Блощюка

В ПУСТЕЛІ БІДИ І ТРИВОГ

Що ти знаєш про вічність,
Що в душі є твоєї,
І про Царство, що неба любов'ю бринить,
Про гріхи і про зло, сенс голгофських подій,
Про Христову кров, що все може зцілити?

Що ти знаєш про вічність
Й тих, що бачать Отця,
Про дорогу, котра нас приводить туди,
І про тих, хто дар віри зберіг до кінця,
Християн, що тим шляхом зуміли пройти?

Що ти знаєш про вічність —
Близьку, та неземну;
Про небес громадянство, яке можеш ти
Покаянням прийняти через віру одну,
У Христі заповітні двері знайти?

Про майбутнє що знаєш?
Не сховав його Бог!
Ти коштовну Біблію в руки бери!
Досить прагнуть в пустелі біди і тривоги —
Помолись і скажи: «Боже мій, говори!»

Валерій ЧЕРЕВАНЬОВ

НОВИЙ ЗАПОВІТ

Побитий життям знову й знову,
Не раз я знаходив собі
У істинах Божого Слова
І спокій, і сили в журбі.
Бринять бо святії ці звуки
Любов'ю з небес глибини,
І серця тривожної муки
Як швидко гамують вони!..

Тут все, наче в дивній картині,
Показане Духом Святим:
І світ, що ми бачимо нині,
І Бог, що керує всім тим.
І сенс, що шукає людина,
Причина, мета і кінець,
Й народження Вічного Сина,
І хрест, і терновий вінець.
Як солодко Слово читати,
Читати і молитись в тиші,
І плакати, і прикласти брати
Із нього для тіла й душі.

Іван НІКІТІН

Ніхто не потрібний

Африканська приказка говорить: «Хочеш іти швидко — йди один. Хочеш іти далеко — йди разом».

Пам'ятає, якою була найперша проблема, згадана в Писанні? Коли у світі вперше стало погано? Ні, це було не гріхопадіння, як вважає багато хто. Недобре стало набагато раніше. Причому, не за чиєюсь приватною думкою, а за абсолютною і бездоганною оцінкою Самого Творця! «Господь Бог сказав: «Недобре»» (Буття 2:18).

До цього все, створюване крок за кроком, було добре. Знову ж таки — за свідченням Самого Творця. І лише зі створенням людини стало інакше. Милосердний Господь навмисно недозавершує Своє творіння, щоб дати людині відчути — як це, бути самій. І лише після цього каже: «Не добре бути людині на самоті; створимо їй помічника, відповідного їй» (Буття 2:18). Тільки створивши людині супутника життя, Бог каже, що все створене — добре вельми.

Гріх жадливий не тільки сам по собі. Він страшний ще й тим, що прирікає людину на самотність, розділяє, віддаляє від Бога та інших людей. Ба більше — він переконує нас, що це — нормально, що так і має бути. Формує вперте переконання, що ми ні в чий допомозі не потребуємо і в змозі з усім впоратися самі.

Потім у мене, скажімо, трійник під раковиною на кухні. Я йду в будівельний магазин купити новий, де дівчина, продавчиня-консультантка, запитує, чи не потрібна мені допомога. Ну не в мене ж настільки безпорадно виглядаю, що без участі якоїсь випадкової дівчини потрібний трійник не знайду? Я гордо проходжу повз, роблячи вигляд, що не помічаю працівницю. А через п'ять хвилин, побачивши безліч однакових на вигляд трійників, розумію: мені тепер потрібна допомога не тільки в пошуку трійника, а й у пошуку цієї дівчини. Куди вони тільки діваються?

Адже щойно тут була! Якби я одразу погодився прийняти її допомогу — давно їхав би додому з жаданим трійником.

З часів гріхопадіння в нас живе ця внутрішня впевненість: нам ніхто не потрібен — самі з усім упораємося. Чому ж ми так боляче сприймаємо або принаймні ігноруємо пропозицію допомоги?

Впертість

Найперша причина — впертість: не в мене, а в звичку, яка знову і знову мене дратує. Коли я веду машину, він постійно дає поради. Я ж — досвідчений водій! Друзі називають мене латентним далекобійником. Невже він, який за межі міста рідко вибирається, вважає, що краще за мене знається на керуванні транспортним засобом? Звичайно ж, ні! Жодним чином він не хоче принизити мене або показати свою перевагу. Він просто проявляє турботу, хоче бути корисним у дорозі. Звідки ж у мене це обурення?

Позерство

Друга причина — позерство. Я не хочу, щоб мене бачили таким, який я насправді. Не хочу виглядати нерозумно чи безпорадно. Так, коли я приїхав на навчання в Америку, мене поселили в котедж, де було все необхідне, включно з пральною машиною. Того ж вечора я приступив до спроб запустити програму прання. Але що б я не робив, — всі зусилля були марні. Кілька днів я раз у раз крутив усі ручки і тиснув на всі кнопки — машина не запускалася! У мене зовсім уже не залишилося чистого одягу, я був огидний сам собі.

Найпростішим рішенням було б вийти за двері й запитати будь-якого студента з місцевих. Але ж я — фізик, повелитель лазерних інтерферометрів! Якою тільки апаратурою мені не доводилося керувати! Чи пристало

мені просити в дітей поради, як поводитися зі звичайною пральною машиною? Коли ж, нарешті, приспіла допомога (приїхав сусід по котеджу), все виявилось простіше простого: необхідно було потягнути ручку вибору програми на себе. Але мені такого навіть у голові не приходило! Аж, погодьтеся, в наших краях не так вже й багато водиться побутової техніки, пускову кнопку якої слід висмикувати, а не натискати або повертати.

Помилкова самовпевненість

Супутньою, третьою причиною відмови від допомоги є помилкова самовпевненість. Хто впорається з моїм завданням краще за мене? Хто як не я, розуміє завдання, що стоїть переді мною, і в змозі оцінити доступні мені ресурси?

Розчарування

Мабуть, одна з найсерйозніших причин відторгнення допомоги — розчарування. Ми вже поклалися на когось, комусь довірилися і — обпеклися. Хто старший, напевно пам'ятає пісню Пола Саймона «I Am a Rock»: «Я нікого не чіпаю, і ніхто мене не чіпає. Я — скеля. Я — острів. А скелі не буває боляче, і острів ніколи не плаче». Сльози підступають до очей від болю, прихованого в цих рядках...

Не хочемо бути зобов'язаними

Нарешті, ми часто відкидаємо допомогу тому, що не хочемо бути комусь чимось зобов'язаними. У нашому індивідуалістичному суспільстві незалежність звеличується як найвища цінність. У підсумку нам не під силу позбутися підліткової нездатності відрізати незалежність від самостійності, а самостійність від свободи. Як казав Фелікс Кривін: «Не страшно, коли молодо-зелено, страшно — коли старо, а все ще зелено».

Сергій ГОЛОВІН

20 маловідомих фактів про Біблію

Біблія — дивовижна Книга. Незважаючи на те, що вона одна з найдавніших книг і була написана кілька тисячоліть тому, проте до сьогодні вона залишається найвідомішою і найбільш читаною книгою в світі.

1. Найдавніша з відомих нам Біблій — Codex Vaticanus, написана грецькою мовою раніше 350 р. Н.е., зберігається у Ватиканському музеї, Рим.
2. Перше повне друковане видання Біблії англійською мовою було опубліковано 1535 року в Антверпені під редакцією єпископа Майлса Ковердейла.
3. Стародавній біблійний текст не мав поділів на глави і вірші. Прийнятий нині поділ на глави ввів Кентерберійський єпископ Стефан Лангтон. У 1214 році він розділив на глави текст латинської Вульгати і цей поділ було перенесено в єврейський і грецький тексти. Вірші були пронумеровані в XVI столітті, спочатку це зробив Сантес Паніна, а потім Роберт Етьєн. Існуюча нині система глав і віршів вперше з'явилася в англійській Біблії 1560 року.
4. Біблія є найбільш видаваною в світі книгою. Щоденний тираж Біблії складає 32876 примірників, тобто кожен секунду в світі друкується одна Біблія.
5. В цілому на 2016 рік окремі книги з Біблії перекладено 3223 мовами, але повністю вся Біблія (Старий і Новий Заповіти) перекладена лише 636 мовами.
6. Біблія без будь-якої реклами користується популярністю протягом майже 2000 років, будучи на сьогодні бестселером № 1.

Закінчення на стор. 6

Благопристойне незмінне служіння Господу без відволікання

Закінчення. Початок на стор. 2

Служіння без відволікання — без розваги, без відволікання, спокійно, зосереджено. Саме такі значення нам дає словник. Не обертаючись в різні сторони... «всаклий, хто поклав свою руку на плуг і озирається назад, не придатний для Царства Божого» (Лк.9:62). А справді гарна аналогія з цим плугом... Хто і не орав ніколи, той знає, що буде, якщо взятися за плуг і оглядатися в різні сторо-

ни. Роблячи Божу справу, ти маеш бути зосереджений на цій справі, а особливо, зосереджений на тому, хто доручив тобі це служіння.

Є маса голосів, які відволікають. Відволікають від твого покликання.

«зійди із хреста, та спаси Самого Себе!» (Мар.15:30). Ісус висить розп'ятий... Скажемо так: Він перебуває в процесі виконання волі Отця (бо смерть на хресті — це була одна із складових волі

Отця для Ісуса). А всі, хто проходить мимо і дивиться на стан Ісуса, радять Йому зійти з хреста... Всі, хто проходить мимо, радять Йому зійти з Божої дороги, відволіктися, відступити від місії. Послухавши і зробивши так, Ісус міг би покращити Своє становище.

Це для нас урок, для всіх. «А до всіх Він промовив: Коли хоче хто йти вслід за Мною, хай зречеться самого себе, і хай візьме щоденно свого хреста, та й за Мною йде»

(Лук.9:23). Ставши на шлях слідування за Христом, ти несеши свій хрест. Це особистий твій хрест, це особистий промісел Божий в твоєму житті. І часто, несучи цей хрест, ти опиняєшся в жалюгідному (по людських мірках) становищі. І приходять думки: «залиш цей хрест, відволічись, покинь ту справу — і ти покращиш своє становище. Люди не служать так посвячено і мають успіх, і ось як живуть!».

Служи Богу без відволікан-

ня... Йди до кінця. Христос не перервав на хресті виконання волі Отця, і вже на третій день прийшла переміна! Вкінці шляху Божого завжди чекає нагорода!

Благопристойне незмінне служіння Господу без відволікання принесе тобі благословіння у стократ. Лише дочекайся, пройди дорогу до кінця! Не переставай іти за Ісусом, не залишай служіння, не збавляй обороти, не відволікайся! Бог все бачить і все

розуміє. Бог все пише і все пам'ятає.

Прослухати аудіо:

https://t.me/genissh_blogspot/597

Дитячий куточок

Що приємно серцю Ісуса?

Коли я навчався у третьому класі, тато покликав мене допомогти йому на роботі. Мій батько тоді працював інженером і міг дуже точно виміряти територію, де стоїть величезна будівля. Я охоче погодився. Для мене це була добра нагода заробити гроші — я мріяв про велосипед. А ще дуже приємно проводити час із татом.

Пам'ятаю, як під час обідньої перерви ми зайшли в кафе та їли вареники з картоплею. А потім я спритно бігав зі спеціальною лінійкою від одного кута будівлі до іншого, вимірюючи всі доріжки. Пра-

цювали ми так протягом тижня. Мені це подобалося, і це тішило мого батька, адже попри вік я допомагав йому як дорослий. Тато дуже пишався мною, хвалив за кмітливість і спритність. Ми виконали роботу якісно та вчасно.

Богові теж дуже приємно, коли ми готові працювати для Його Царства. Це звучить дуже врочисто й голосно, але так воно і є. Бог радіє, коли ми чуємо та реагуємо на Його голос. Бог каже нам через Своє Слово — Біблію. Чи ти чуєш Його?

Іноді ми надто зайняті власними справами: слухаємо гуч-

ну музику, граємо довго в комп'ютерні ігри, пізно лягаємо, а потім надто квапимося вранці. Потрібно навчитися чути Божий голос і знаходити час для розмови з Ним. Наприклад, ти можеш просто запитати Його: «Ісусе, що я можу для Тебе зробити?» І Він відповість.

Господь радіє, коли ми виявляємо послух. Пам'ятаєте притчу про двох синів у винограднику? Один сказав: «Піду!» — і не пішов. А другий сказав: «Не хочу!» Але потім, розкавшись, рушив працювати.

Для Ісуса наші старання мають велике значення. Як радіють мама й тато, коли їхні діти намагаються накрити стіл, витерти пил чи навести лад у дворі! Апостол Іван пише: «Більшої радості не маю від тієї, аби чути, що мої діти живуть у правді» (3 Ів. 1:4). Ходити у правді означає робити те, що хоче Господь. Якщо ми так житимемо, то одного дня на небесах Ісус скаже нам: «Увійди в радість свого пана!»

Ніколи не забуду, що тато на знак подяки за мою допомогу, як і обіцяв, купив мені велосипед. Я обіймав і цілував тата. Здійснилася моя мрія! Моя радість була безмежна. А мій батько тоді радів за мене.

Олексій МЮЛЛЕР

Чому діти неслухняні? І як виховувати дисциплінованих дітей

Часто батьки добиваються слухняності від своїх дітей будь-яким методом, що дає миттєвий ефект. І очікують, що ті, силою своєї волі, мають вміти, змусити себе поводитись точно так, як від них цього вимагається.

Як вважаєте — це «дисциплінування» чи тиранія?

Мені подобається концепція, з книги «Від хорошого до величного», щодо культури дисципліни. Хоча книга про світові бізнес-компанії, але принципи, що в ній описуються, дуже практичні для кожної людини. Тим більше для нас — татів. Бо ж ми відповідальні не просто за якісь світові корпорації, а за життя своїх дітей!

Послідовність така — **дисципліновані люди** → **дисципліноване мислення** → **дисципліновані дії**.

І дисципліновані дії — це остання складова ланцюжка. Перед діями — мислення, а перед мисленням — люди.

Дисципліновані люди

Дітей формує їхнє оточення. Найближче оточення — це сім'я. Коли члени сім'ї є дисциплінованими (починаючи від тата з мамою) — то є висока ймовірність, що діти зростатимуть такими ж.

Звичайно, що оточення дітей складається не тільки з тата, мами, братиків і сестричок. Суспільство навколо вносить свої

корективи. Але й тут діти наслідують приклад батьків, спостерігаючи за ними у соціумі й комунікаціях — де, з ким і як вони спілкуються, хто на кого впливає і т.д. Спостерігають і переймають модель у своє життя.

Другий фактор — це **дисципліноване мислення**

Пам'ятаємо — тато це тренер для життя. І він має вчити своїх чадо розуміти себе, свої сильні та слабкі якості, свої здібності, до чого має пристрасть і що виходить робити найкраще. Приймати виклики й брати відповідальність.

Згодом таких дітей не потрібно буде постійно мотивувати, просити, спонукати щось робити й кудись рухатись. Бо вони матимуть дисципліноване мислення.

Перші дві складові — це відповідальність батьків.

І якщо перші дві складові ланцюжка дисципліни присутні, то батьки мають усі підстави очікувати дисциплінованих дій від своїх дітей.

Володимир ШВЕЦЬ

Дитяча молитва

Вже ранок засяяв
І сонечко встало.
Хвилина молитви
Для мене настала.
Мій Отче Небесний!
До Тебе молюся!
І до Ісуса
Всім серцем горнуса.
Цей світ пречудовий
Ти дав мені Боже!
Радію, сміюся,
Бо так мені гоже...
Мій Отче Небесний!
До Тебе молюся...
Любити і вірити
В Ісуса навчуся!

Господь, я дякую

Господь, я дякую Тобі
За сонечко і вітер,
За неба ніжну голубінь,
За дощик та за квіти.

І за росинки у траві,
Й за веселкову браму,
За барви радісно-живі
У Небесах над нами.

Господь, я дякую: Ти є!
З Тобою добре жити.
Усе, що маю, Ти даєш
І вчиш мене любити...

Я дякую за глибину
Морських пучин бездонних...
З Тобою я не потону,
Бо я в Твоїх Долонях!

Галина ЛЕВИЦЬКА

Перевір свої знання з Біблії

По вертикалі:

1. На початку було...
2. Мати Самуїла
3. Море, по якому Ісус ходив
4. Апостол, який зрадив Ісуса
5. Через що перейшли євреї, втікаючи з Єгипту?
6. Хто в одну мить втратив усіх дітей?
7. Пророк і водночас останній ізраїльський суддя

По горизонталі:

1. Старий Завіт
2. Гора, на якій Мойсей отримав заповіді
3. Пророк, який воскресив сина шунамітянки
4. Перший чоловік
5. Перший цар Ізраїлю
6. Помічник Мойсея
7. Продовжи вірш з Біблії: «Небо й земля...»

Підготувала Ірина Геніш

20 маловідомих фактів про Біблію

Закінчення. Початок на стор. 4

- Біблія — єдина книга в світі, створена колективом авторів, які ні в чому не суперечать один одному, хоча більшість з них не були знайомі один з одним і жили в різний час. Серед письменників Біблії — царі (Соломон, Давид), пастух (Амос), лікар (Лука), рибалки (Петро та Іван), пророки (Мойсей, Ісаїя, Данило), полководець (Ісус Навин) і т.д. — всього 40 авторів. Вони жили в різний час, мали різну освіту і соціальне становище, належали до різних національностей і культур.
- Біблія також рекордсмен за тривалістю її створення. Книги, що становлять Біблію, писали з XV століття до Р. Х. по 1 століття по Р. Х., тобто протягом 1600 років!
- Біблія є книгою, яку найчастіше крадуть з магазинів.
- Найстаріша людина, описана в Біблії, — Мафусал. Він помер у віці 969 років.
- Слова: «Не бійся» з'являються в Біблії 365 разів, за кількістю днів у році. Слово «християнин» з'являється тільки 3 рази в Біблії.
- Зберігання Біблії карається в Північній Кореї стратою нарівні з переглядом південнокорейських фільмів і розповсюдженням порнографії.
- Біблія містить 100 позитивних висловлювань про праву руку. Вважалося, що ті, хто праворуч від Христа, успадкують землю. Ті, хто зліва, горітимуть в пеклі!
- Незважаючи на величезний попит і пошану, Біблія є також і найбільш переслідувана в світі книга. Історія не знає прикладів, щоб впродовж 2000 років проти якої-небудь книги видавалося стільки законів, порушників яких карали б смертю.
- У зв'язку з тим, що ім'я Жанни д'Арк (Joan of Arc) співзвучно з Ноевим ковчегом (Noah's Ark), 12 відсотків американців були впевнені, що Жанни д'Арк була дружиною Ноя.
- Зрада Юди оцінюється в суму, еквівалентну 4-місячному окладу робітника.
- Біблія — книга, яку найчастіше коментують. Тільки в Оксфордській бібліотеці зібрано на одне 1-е Послання апостола Івана таку кількість робіт, що займає приміщення у розмірі 20 кв.м.
- Щоб прочитати Старий Завіт необхідно 38 годин, а 11 годин для того, щоб прочитати Новий Заповіт.
- Біблію читають більше жінок, ніж чоловіків. Згідно з дослідженням 2017 року, яке провело Американським Біблійним Співтовариством, жінки на 20% більше читають цю священну книгу, ніж чоловіки.
- У 1631 році в одному англійському видавництві вийшла Біблія з грубою помилкою. В одній з десяти заповідей була пропущена частка «не», через що вона стала звучати як «чини перелюб». Видавці були оштрафовані й позбавлені ліцензії, а майже весь тираж вдалося вилучити та знищити, однак кілька примірників збереглися в приватних колекціях і великих бібліотеках.

Тетяна ТРАЧУК

Лист Джеймса Хадсона Тейлора сестрі, місіс Брумхолл Чинкианг, 17 жовтня 1869 р.

Лист до сестри

Люба сестро!

Від усієї душі дякую тобі за твого милого, довгого листа. Здається, ти ще ніколи так мені не писала відтоді, як я у Китаї. Я знаю, в тебе, як і в мене: не можеш, хоч і дуже хочеться. Дух і тіло можуть лише певною мірою нести навантаження, лише певною мірою виконувати роботу. Повинен сказати, що ніколи ще моя робота не була такою різнобічною, відповідальною і важкою, як зараз. Однак відчуття тиску й навантаження зовсім зникло. Останній місяць був, мабуть, найщасливішим у моєму житті, і мені дуже хочеться розповісти тобі трохи про те, що Господь зробив у моїй душі. Не знаю, наскільки ясно я зможу ви-

поті часто змушували мене забувати про Нього. В місцевому кліматі нерви так легко збуджуються, що буває набагато важче, ніж деінде, тримати себе в руках і не піддаватися спонусі до дратівливості, гірких думок, а часом і до різких слів.

Кожний день приносить із собою цілий список гріхів, негідної поведінки, безсилля. Так, бажання добра було в мені, але щоб зробити це, того не знаходив. І тоді в голову приходило запитання: «Невже зовсім немає порятунку? Невже так і буде

до самого кінця: постійна боротьба й замість печереми — самі лише невдачі?» До того ж не міг я щиро проповідувати, що Ісус усім тим, що прийняли Його, ві-

лася. Я вже зовсім втратив надію, що коли-небудь взагалі оволодію нею. Я вирішив, що Бог, напевно, хоче зробити небо для нас ще милішим, не дозволяючи нам досягти святості тут, на землі.

Не думаю, що я намагався коли-небудь досягти мети своїми силами, адже я усвідомлював власне безсилля. Я сказав про це Господові й просив Його надати мені допомогу й силу. І часом мені здавалося, що Він мене охороняє і підтримує. Але, озирнувшись ввечері на прожитий день, я бачив лише гріх і недостатність і міг лише шкодувати й каятися в цьому перед Богом.

Утім, не подумай, люба, що цей сумний досвід по-

словитися, адже, загалом, нічого нового, або незрозумілого, або дивовижного в цьому немає, і тим не менше — все нове! Словом, «я був сліпий, а тепер бачу».

Можливо, мені буде легше пояснити все, якщо почну трохи здалеку. Повинен визнати, що останні шість-вісім місяців я зазнавав великих духовних страждань. Я відчував, що, як мені особисто, так само й усій місії, не вистачає святості, життя, сили. Я відчував, як небезпечно й грішно те, що мої стосунки з Богом не такі близькі. Я молився й постив, боровся, приймав рішення, читав старанніше Слово Боже, намагався частіше усамітнюватися для роздумів над Божественними істинами — все марно.

Щодня, ні, щогодини я відчував на собі тиск гріха. Я знав, що все буде добре, якщо я перебуватиму в Христі, але я не міг. Я починав день із молитви, з твердим рішенням ні на секунду не відривати від Нього мій погляд. Але тиск обов'язків, часом дуже важких, постійні, доволі стомлюючі кло-

пуючим в ім'я Його, дає владу бути дітьми Божими (тобто бути подібними Богові, мати Його характер), якщо це не відповідало моєму власному досвіду. Замість того щоб зміцнюватися, мені здавалося, я стаю дедалі слабкішим і маю все менше сили боротися з гріхом. Та це й не дивно, адже віри й надії в мене було дуже мало.

Я був огидний самому собі; я ненавидів свій гріх, але в мене не було сил подолати його. При цьому я усвідомлював, що я дитя Боже. Дух Його, незважаючи ні на що, волав у моєму серці: «Авва, Отче!» Проте встаті й скористатися цим моїм синівським правом — на це в мене не було сил. Я думав, що святість, практична святість, досягається поступово, шляхом старанного застосування засобів благодаті.

Я відчував, що немає нічого іншого в світі, чого б я так сильно прагнув і чого б так сильно потребував. Але чим більше я прагнув до святості, чим більше намагався її досягти, тим недосяжнішою вона мені здава-

вторювався з дня у день в ці довгі похмурі місяці. Проте мені знову й знову доводилося переконуватись у тому, що те, до чого я прагнув, зникало з моїх рук, і це приводило мене в розпач. І все ж Ісус ніколи не здавався мені таким дорогоцінним, як у той час. Я знав: Він — Спаситель, Він спроможний урятувати такого грішника, як я, і бажає зробити це. Бували моменти, коли моє серце було сповнене не тільки миром, але й радістю в Господі. Однак ці моменти минали, і я був знову безсилий, як і раніше. О, який благий Господь, що поклав край цій внутрішній боротьбі!

Увесь цей час я не сумнівався, що в Христі є все, чого я потребував. Але я не знав, як цим оволодіти. Він був багатий — я вбогий; Він був сильний, а я залишався слабким. Я знав, що в коренях виноградної лози є досить сили та лою. Питання лише в тому, як спрямувати їх у мою мізерно малу гілку. Коли поступово почав вимальовуватися про-світ, я побачив, що єдина умова — це віра, рука, якою

я міг би охопити всю Його повноту й оволодіти нею. Але в мене не було цієї віри. Я прагнув її, але вона не з'являлася; я намагався вправлятися в ній, але в мене не виходило.

Чим більше я усвідомлював дивовижне багатство благодаті в Ісусі, чим більше бачив повноту в нашому дорогому Спасителі, тим більшими ставали в моїх очах моє безсилля й моя провина. Гріхи, які я чинив, здавалися мені нікчемними в порівнянні з гріхом зневіри, який не може й не хоче поклатися на обіцянки Божі, представляючи Бога неправдивим! Невіра — це я відчував — була тим гріхом, через який світ буде відданий прокляттю. Проте я знову й знову піддавався йому. Я молився про віру, але віра не приходила. Що ж робити?

Коли страх душі моєї досяг вищої точки, Господь використав одне речення з листа дорогого брата Маккарті, щоб зняти пелену з моїх очей, і Дух Святий відкрив мені істину нашого єднання з Ісусом. Ніколи раніше я так цього не бачив. Маккарті пройшов через ті ж душевні страждання, що й я, з однією лише різницею, що світло відкрилося йому раніше, ніж мені. Він пише (наводжу по пам'яті): «Як зміцнити віру? Не борючись за віру, докладаючи до цього всіх зусиль, а спочиваючи в Тому, Хто вірний». Коли я прочитав ці слова, в мене відкрилися очі! «Коли ми невірні, зостається Він вірним». Я поглянув на Ісуса й зрозумів — о, якою радістю наповнилася душа моя! — зрозумів, що Він сказав: «Не залишу тебе й не покину тебе».

«Так, це дає спокій! — подумав я. — Даремно я намагався знайти в Ньому спокій. Не буду більше напружуватися. Адже Він обіцяв, що не залишить мене й не покине мене». І, люба моя, Він ніколи не зробить цього!

Але це ще не все, що Він показав мені. Далеко не все! Коли я розмірковував про виноградну лозу й гілки, тоді дорогоцінний Дух Святий вилив дивовижне світло в мою душу. Якою величезною здавалася тепер моя помилка, яку я зробив, бажаючи отримати сік, повноту з Нього шляхом моїх власних зусиль і намагань. Я не тільки зрозумів, що Ісус мене ніколи не залишить, але й те, що я — член тіла Його, відплоті Його й від кісток Його. Я зрозумів, що виноградна лоза — це не тільки корінь, але й гілки, вусики, листя, квіти, плоди. Крім того, Ісус — це й земля, і сонце, й повітря, і дощ, і ще в тисячу разів більше, ніж те, чого ми бажали, про що мріяли й до чого прагнули. О, яка радість — розуміти цю істину!

Молюся, щоб очі твого розуму освітілися, щоб ти

могла усвідомити й насолоджуватися багатствами, даними нам вільно та безоплатно в Христі.

О, люба сестро, як це чудово — бути єдиним із воскреслим і вознесеним Христом, бути членом тіла Його! Подумай тільки, що це означає! Чи може Христос бути багатим, а я — бідним? Чи може твоя права рука бути багатою, а ліва — бідною? Чи може твоя голова бути нагородованою, коли тіло вмирає від голоду? Подумай також, що означає ця істина для нашого молитовного життя! Може службовець банку сказати клієнтові: «Це ваша рука виписала чек, а не ви самі» або «Я не можу видати цю суму вашій руці, а лише вам самим»? Так само й мої, і твої молитви не можуть бути відхилені, будучи піднесеними в ім'я Ісуса членами тіла Його. Якщо б ми просили про щось несумісне з волею Божою, то, звичайно ж, справа виглядала б інакше. Але «коли чого просимо згідно волі Його, то Він слухає нас. А як знаємо, що Він слухає нас, чого тільки ми просимо, то знаємо, що одержимо те, чого просимо від Нього».

Найпрекрасніше (якщо в цій області взагалі можна порівнювати речі одну з іншою), найпрекрасніше — це спокій, що випливає зі свідомості повного єднання з Ісусом. Зрозумівши це, я вже не боюся й не переживаю, знаючи: Він спроможний виконати Свою волю, а Його воля — це й моя воля. Я не переживаю про те, куди Він мене поставитиме й як Він це зробить. Це Його справа, Йому потрібно думати про це, не мені. Адже як у найлегших ситуаціях Він повинен дати мені Своє благословення, так і в найважчих — досить для мене благодаті Його. Для слуги не має великого значення, посилаю я його купити для мене якісь дрібниці або ж найдорогоцінніші речі. У будь-якому випадку він очікує від мене грошей і принесе мені куплене. Якщо Бог поставить мене в дуже скрутну ситуацію, то я маю право очікувати від Нього керівництва. У важких ситуаціях Він дасть мені велику благодать і за тісних, сповнених спонуси обставин дасть мені багато сили.

Не потрібно боятися, що джерела Його допомоги можуть виявитися недостатніми для наших потреб. Джерела Його допомоги належать мені: Ісус — мій, Він зі мною, Він живе в мені. Все це випливає із єднання віруючих із Христом. І відтоді як

Христос вірою живе в моєму серці, я невимовно щасливий! О, як би мені хотілося розповісти тобі про все це особисто, а не писати в листі...

Твій щиро люблячий тебе брат,

Джеймс Хадсон Тейлор

Переклад Марії ВІНС

Привчай себе до благочестя

«привчай себе до благочестя, бо тілесна вправа для небагато чого корисна, а благочестя корисне стосовно всього, маючи обітницю життя нинішнього та майбутнього» (1Тим.4:7-8)

Ще в школі вчили, що для того, щоб зрозуміти прочитаний текст, його треба (1) прочитати декілька разів і (2) поставити правильні запитання до нього (про що йдеться). Тому прочитаємо ще раз, в іншому перекладі: «вправляйся в благочесті. Бо вправа тілесна мало корисна, а благочестя корисне на все, бо має обітницю життя теперішнього та майбутнього» (1Тим.4:7,8).

Тепер нам треба задати правильні питання і знайти на них відповідь: 1) Що таке благочестя? 2) Що означає привчати себе до благочестя? 3) Яким чином благочестя корисне для майбутнього життя? 4) Яким чином благочестя корисне щодо нинішнього життя?

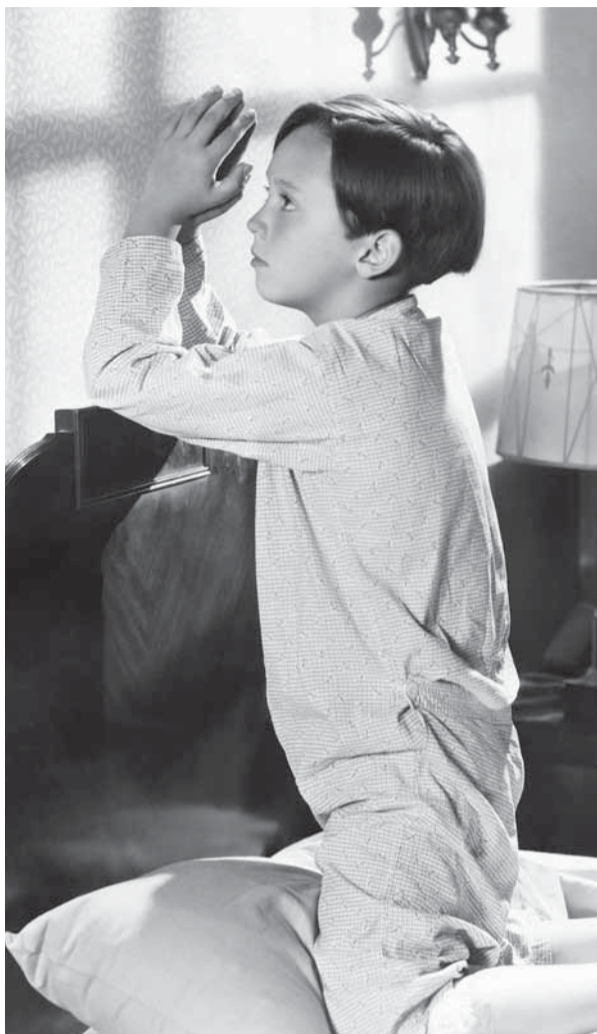
Благочестя — істинне богошанування, благоговійне признання божественних істин та їх виконання на ділі.

В посланні до Тита дається пояснення, що благочестя є результатом дії Божої благодаті у віруючих: «Бо з'явилась благодать Божа, яка є спасінням усім людям, яка наставляє нас, щоб ми, відкинувши нечестя та мирські похоті, розсудливо, і праведно, і благочестиво жили в нинішньому віці» (Тит.2:11-12)

Яків пише, що благочестя є пусте і безплідне, якщо воно не проявляється у праведному житті: «Коли хто з вас думає, що він благочестивий і не приборкує свого язика, але обманює своє серце, у того пусте благочестя» (Як.1:26). І тут же Яків дає пояснення, в чому справжнє благочестя: «Чисте й непорочне благочестя перед Богом і Отцем є те, щоб піклуватися про сиріт і вдів у їхній скорботі й берегти себе неоскверненим від світу» (Як.1:27)

Принципи благочестя:

- 1. Прийняти Христову благодать.** «Бо з'явилась благодать Божа, яка є спасінням усім людям, яка наставляє нас, щоб ми, відкинувши нечестя та мирські похоті, розсудливо, і праведно, і благочестиво жили в нинішньому віці, очікуючи блаженної надії та явлення слави великого Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа» (Титу 2:11-13). Початок шляху до благочестя — це прийняття Ісуса Христа. Христос дав нам для спасіння незаслужений дар Своєї благодаті. Він воскрес, і тепер повинен прийти за церквою. Якщо ми благочестиві, то повинні прийняти Божу благодать і пронести її через усе життя, поки не прийде Христос.
- 2. Чекати Ісуса.** «І ось, був у Єрусалимі чоловік на ім'я Симеон. І чоловік цей був праведний і богобоязливий (благочестивий), який очікував утіхи Ізраїля, і Дух Святий був на ньому» (Луки 2:25-32). Сенс життя Симеона полягав у тому, щоб побачити Ісуса Христа, і він таки дочекався Його, щоб зі спокійною душею відійти у вічність. Християнське життя — це справа не одного дня чи місяця, а шлях цілого життя, кінцевою зупинкою якого є зустріч з Ісусом. Мета кожної благочестивої людини — зустрітися у вічності зі своїм Спасителем.
- 3. Мати страх Божий.** «У Кесарії ж був один чоловік на ім'я Корнілій, сотник полку, званого Італійським, який був благочестивий і боявся Бога з усім домою своїм, творив багато милостині народу і завжди молився Богові» (Дії 10:1-2). Боятися Бога означає мати до Нього повагу і боятися зробити Йому боляче своєю поведінкою. Буває, принцип покаяння спрацює у людей лише один раз, а потім вони знову живуть як прийде. Так, люди помиляються кожного дня, але потрібно навчитися це помічати і виправляти. Благочестиві люди бояться завдати Ісусові болю, а якщо таке трапилось, то просять вибачити, допомогти виправитись і навчити, як жити так, щоб більше цього не відбувалось.
- 4. Молитися і творити милість.** Благочестивий Корнілій «творив багато милостині народу і завжди молився Богові» (Дії 10:1-2). Благочестива людина повинна молитися за інших людей, сім'ю, владу, народ, весь грішний світ. Корнілій творив багато милості, бо він не жив матеріалізмом. Це теж справжнє благочестя.
- 5. Приборкувати свого язика.** «Коли хто з вас думає, що він благочестивий і не приборкує свого язика, але обманює своє серце, у того пусте благочестя» (Якова 1:26, 3:1-12). Що у людини на язик, те і в серці. Язик треба контролювати, і у цьому нам може допомогти Боже Слово. Слідкуйте за тим, щоб не підтримувати пустих розмов, не приймати участі у плітках, а говорити слова добра і напоумлення. Не розбавляйте Слово Боже мирським, щоб з цього не виходила горюча суміш. Для того, щоб з нашого джерела лилась лише солодка вода, треба заповнювати серце Богом і просити, щоб Він очистив нашу мову.
- 6. Не спокунати свого серця.** Ап. Павло називає людей «далекими від істини, які вважають, що бла-

гочестя — це засіб наживи» (1 Тим. 6:5-11). В цьому уривку є слова про те, що велике надбання для людини — бути благочестивим і задоволеним. Люди, які не задоволені своїм життям, ніколи не матимуть миру і спокою у Христі. Той, хто женеться за земними благами, впадає у сіті спонусу і сам себе піддає багатьом стражданям. Благочестива людина шукає правди, віри, надії, любові і благочестя.

- 7. Берегти себе від світу.** «бо тілесна вправа для небагато чого корисна, а благочестя корисне стосовно всього, маючи обітницю життя нинішнього та майбутнього» (1 Тим. 4:7-8, 12). Світ не буде нас любити, так сказав Христос. Учні Христа не злились з натовпом, а загинули за проповідь Євангелія. Коли Петро і Іван йшли біля церкви, люди зверталися до них за допомогою, бо бачили, що то Божі люди. Як це видно сьогодні по нам? Ми теж повинні виділятися з натовпу. Якщо ви істинно благочестиві, це буде видно, і люди також захочуть іти за вашим Богом.

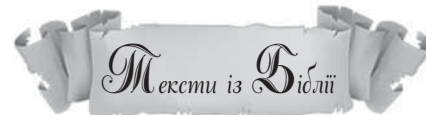
Яким чином благочестя корисне щодо нинішнього життя? Найпоширеніша помилка, в яку потрапляють люди, коли думають, що через благочестя (через богошанування, через праведне життя, через милостині) вони зможуть покращити умови свого життя. Немало є таких, які стали віруючими, з надією, що щось отримають тут на землі. Є застереження: «І коли тільки в цьому житті ми надіємося на Христа, то ми нещасніші за всіх людей» (1Кор.15:19). Апостол Павло також говорить Тимофію про «людей пошкодженого розуму, далекі від істини, які вважають, що благочестя — це засіб наживи. Від таких віддаляйся» (1Тим.6:5). Він залишає для нас навіть таку богословську думку: Благочестя не є гарантією плотського благополуччя.

Що означає привчати себе до благочестя? Слово це в грецькій звучить як гімназо. Певно від нього і пішло слово гімнастика. Бо означає вправляти, навчати, привчати, тренувати, розвивати, практикувати. До речі, гімнастика — це система фізичних вправ, яка сприяє загальному розвитку організму та зміцненню. Система вправ духовних — читання Слова, спілкування з Богом, контроль себе, співчуття до інших, допомога іншим і т.д.

Ми дізнаємось, що благочестя приходить через старання і терпеливість: «То ви, дондаючи до цього все старання, приєднайте до віри вашої добротність, а до добротності — пізнання, а до пізнання — стриманість, до стриманості — терпіння, а до терпіння — благочестя, а до благочестя — братолюбство, а до братолюбства — любов» (1Петр.1:6)

Істинне богошанування принесе тобі вічне щастя: і тут, і там. Втілення в твоє життя божественних істин зробить твоє життя успішним. Колись Європа і Америка були побудовані на окремих принципах Божих, і процвітали. Благочестя має обітницю майбутнього. Тому це наше майбутнє! Привчай себе до благочестя!

Олександр ГЕНІШ

Дії Апостолів

21 Розділ

¹ А як ми розлучилися з ними й відплинули, то дорогою простою в Кос прибули, а другого дня до Родосу, а звідти в Патару. ² І знайшли корабля, що плыв у Фінікію, увійшли та й поплинули. ³ А коли показався нам Кіпр, ми лишили ліворуч його та й поплинули в Сирію. І пристали ми в Тирі, бо там корабель вантажа мав скласти. ⁴ І, учнів знайшовши, перебули тут сім день. Вони через Духа казали Павлові, щоб до Єрусалиму не йшов. ⁵ І, як дні побуту скінчилися, то ми вийшли й пішли, а всі нас проводили з дружинами й дітьми аж за місто. І, ставши навколоси, помолилися на березі. ⁶ І, прощавшись один із одним, ми вийшли в корабель, а вони повернулись додому.

⁷ А ми, закінчивши від Тиру плавбу, пристали до Птолемаїди, і братів привітавши, один день перебули в них. ⁸ А назавтра в дорогу ми вибралися, і прийшли в Кесарію. І ввійшли до господи благовісника Пилипа, одного з семи, і позувалися в нього. ⁹ Він мав чотири панні дочки, що пророкували. ¹⁰ І коли ми багато днів у них зоставалися, то прибув із Юдеї якийсь пророк, Агав на ім'я. ¹¹ І прийшов він до нас, і взяв пояса Павлового, та й зв'язав свої руки та ноги й сказав: Дух Святий так звіщає: Отак зв'яжуть в Єрусалимі юдеї того мужа, що цей пояс його, і видадуть в руки поган... ¹² Як почувли ж оце, то благали ми та тамтешні Павла, щоб до Єрусалиму не йшов. ¹³ А Павло відповів: Що робите ви, плачучи та серце мені розриваючи? Бо за Ім'я Господа Ісуса я готовий не тільки зв'язаним бути, а й померти в Єрусалимі! ¹⁴ І не могли ми його вмовити, і замовкли, сказавши: Нехай діється Божая воля!

¹⁵ А після оцих днів приготувалися ми, та до Єрусалиму вирушили. ¹⁶ А з нами пішли й деякі учні із Кесарії, ведучи якогось кіпрянина Мнасона, давнього учня, що ми в нього спинитися мали.

¹⁷ А коли ми прийшли в Єрусалим, то брати прийняли нас гостинно. ¹⁸ А другого дня Павло з нами подався до Якова. І всі старші похосидилися. ¹⁹ Поздоровивши ж їх, розповів їм докладно, що Бог через служіння його вчинив між поганами. ²⁰ Як вони ж це почувли, то славили Бога, а до нього промовили: Бачиш, брате, скільки тисяч серед юдеїв увірувало, і всі вони ревні оборонці Закону! ²¹ Вони ж чули про тебе, ніби ти всіх юдеїв, що живуть між поганами, навчав відступлення від Мойсея, говорючи, щоб дітей не обривали й не трималися звичаїв. ²² Що ж почати? Люд збереться напевно, бо почувуть, що прибув ти. ²³ Отже, зроби це, що порадимо тобі. Ми маємо чотирьох мужів, що обітницю склали на себе. ²⁴ Візьми їх, та й із ними очистися, і видатки за них заплати, щоб постригли їм голови. І пізнають усі, що неправда про тебе їм сказане, та й що сам ти Закона пильнуєш. ²⁵ А про тих із поган, що ввірували, ми писали, розсудивши, щоб вони береглися від ідолських жертв та крові й задуренини, та від блуду. ²⁶ Тоді взяв Павло мужів отих, і назавтра очистилися з ними, і ввійшов у храм, і звістив про виконання днів очищення, так, аж за кожного з них була жертва принесена.

²⁷ А коли ти сім день закінчитися мали, то азійські юдеї, як побачили в храмі його, підбурили весь народ, та руки на нього наклали, ²⁸ кричачи: Ізраїльські мужи, ярайте! Це людина ота, що проти народу й Закону та місця цього всіх усюди навчав!... А до того у храм упровадив і гелленів, і занечистив це місце святе! ²⁹ Бо перед тим вони бачили в місті з ним разом Трохима ефесьянина, і гадали про нього, що Павло то його ввів у храм. ³⁰ І порушилося ціле місто, і повстало збіговисько люду. І, схопивши Павла, потягли його поза храм, а двері негайно зачинено... ³¹ Як хотіли ж забити його, то вістка досталась до полкового тисяцького, що весь Єрусалим збунтувався! ³² І він зараз узяв вояків та сотників, і подався до них. А вони, як угледіли тисяцького й вояків, то бити Павла перестали. ³³ Приступив тоді тисяцький, та й ухопив його, і двома ланцюгами зв'язав звелів, і допитувати став: хто такий він і що він зробив? ³⁴ Але кожен що інше викрикував у натовпі. І, не мігши довідатись певного через заколот, він звелів відпровадити його до фортеці. ³⁵ А коли він до сходів прийшов, то трапилось, що мусіли нести його вояки із-за натовпу людського, ³⁶ бо безліч народу йшла слідкома та кричала: Геть із ним!

³⁷ А коли Павло входив до фортеці, то тисяцького поспитався: Чи можна мені щось сказати тобі? А той відказав: То ти вмієш по-грецькому? ³⁸ Чи не той ти єгиптянин, що перед цими днями призвів був до бунту, і випровадив до пустині чотири тисячі потаємних убійників? ³⁹ А Павло відказав: Я юдеянин із Тарсу, громадянин відомого міста в Кілікії. Благаю тебе, дозволь мені до народу промовити! ⁴⁰ А коли той дозволив, то Павло став на сходах, і дав знака рукою народові. А як тиша велика настала, промовив єврейською мовою, кажучи:

22 Розділ

¹ Мужі-браття й батьки! Послухайте ось тепер виправдання мого перед вами! ² Як зачули ж вони, що до них він говорить єврейською мовою, то тиша ще більша настала. А він промовляв:

³ Я юдеянин, що родився в кілійському Тарсі, а вихований у цім місті, у ніг Гамаліла докладно навчений Закону отців; горлицець я Божий, як і всі ви сьогодні. ⁴ Переслідував я аж до смерті цю путь, і зв'язав, і до в'язниці вкидав чоловіків і жінок, ⁵ як засвідчить про мене первосвященик та вся старшина. Я від них був узяв навіть листи на братів, і пішов до Дамаску, щоб тамтешніх зв'язати й привести до Єрусалиму на кару.

⁶ І сталося, як у дорозі я був, і наближавсь до Дамаску опівдня, то ось мене нагло осяяло світло велике з неба! ⁷ І я повалився на землю, і голос почув, що мені говорив: Савле, Савле, чому ти Мене переслідуєш? ⁸ А я запитав: Хто Ти, Господи? А Він мені відказав: Я Ісус Назарянин, що Його переслідуєш ти... ⁹ А ти, що зо мною були, правда, бачили світло, але не почувли того голосу, що мені говорив. ¹⁰ А я запитав: Що я, Господи, маю робити? Господь же до мене промовив: Уставай та й іди до Дамаску, а там тобі скажуть про все, що тобі призначено робити. ¹¹ А від ясности світла того невидючим я став... І присутні зо мною за руку мене повели, і до Дамаску прибув я.

¹² А один муж Ананій, у Законі побожний, що добре свідцтво про нього дають усі юдеї в Дамаску, ¹³ до мене прибув, і ставши, промовив мені: Савле брате, стань видноючі! І я хвилі тієї побачив його... ¹⁴ І озвався він до мене: Бог отців наших вибрав тебе, щоб ти волю Його зрозумів, і щоб бачив ти Праведника, і почув голос із уст Його. ¹⁵ Бо будеш ти свідком Йому перед усіма людьми про оте, що ти бачив та чув! ¹⁶ А тепер чого гаєшся? Уставай й охристіся, і обмиє гріхи свої, прикликавши Імenna Його!

¹⁷ І сталося, як вернувся я в Єрусалим, і молився у храмі, то в захоплення впав я, ¹⁸ і побачив Його, що до мене сказав: Поспіши, і піди хутчіз в Єрусалиму, бо не приймуть свідцтва твого про Мене... ¹⁹ А я відказав: Самі вони, Господи, знають, що я до в'язниці садовив та бив по синагогах отих, хто вірував у Тебе. ²⁰ А коли лилась кров Твого свідка Степана, то сам я стояв та вбивство його похваляв, і одержу бивців його сторожив... ²¹ Але Він до мене промовив: Іди, бо пошлю Я далеко тебе, до поган!

²² І аж до слова цього його слухали. Аж ось піднесли вони голос свій, гукаючи: Геть такого з землі, бо жити йому не годиться!... ²³ І як вони верещали, і одержу шпурляли, і кидали порою у повітря, ²⁴ то звелів тисяцький у фортецю його відвести, і звелів бичуванням його допитати, щоб довідатися, з якої причини на нього вони так кричали. ²⁵ І як його розтягли для ремінних бичів, то Павло сказав сотникові, що стояв: Хіба бичувати дозволено вам громадянина римського та ще й незасудженого? ²⁶ Як же сотник це почув, то подався до тисяцького, і завідомив, говорючи: Що хочеш робити? Бож римлянин цей чоловік! ²⁷ Підійшов тоді тисяцький, та й поспитався його: Скажи мені, чи ти римлянин? А він: Так! відказав. ²⁸ Відповів на те тисяцький: За великі гроші громадянство оце я набув... А Павло відказав: А я в нім і родився! ²⁹ І відступили негайно від нього оті, що хотіли допитувати його. І злякався тисяцький, довідавшись, що той римлянин, і що він ізв'язав був його.

³⁰ А другого дня, бажавши довідатись правди, у чому юдеї його оскаржують, він звільнив його та звелів, щоб зібраних первосвященики та весь синедрион. І він вивів Павла, і поставив його перед ними.

Рівненське обласне об'єднання УЦХВЕ має офіційний сайт, який слугує своєрідною візитівкою об'єднання. На сайті можна ознайомитися із історією, структурою Об'єднання, основною діяльністю, служителями, рішеннями, а головне — актуальними новинами життя братерства.

Сайт має три версії: десктопну, планшетну та мобільну. Функціонал ресурсу розширюється, розроблюються різні бази даних. На даний час на сайті є можливість переглядати актуальні новини за різними категоріями (новини сві-

Відвідайте сайт Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ

братерства, складом обласної ради). У розділі «Медіа» доступні електронні версії га-

зети «За віру Євангельську», відео, інтерв'ю, блоги служителів, перелік християнських

ресурсів та церков, в яких здійснюються трансляції богослужінь.

Також реалізована можливість пошуку адрес церков, їх місцезнаходження на карті, контактів служителів.

Адреса сайту: <https://chve.rv.ua/>

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- м. Березне, вул. Київська, 22а
- с. Кам'янка, вул. Кузнєцова, 32;
- с. Вітковичі, вул. Подільська, 19-А;
- с. Яринівка, вул. Першотравнева, 5;
- с. Велика Купля, вул. Зелена, 5;
- с. Тишиця, вул. Шкільна, 1-А;
- с. Малинськ, вул. Залізнична, 24;
- с. Поляни, вул. Молодіжна, 2А;
- с. Орлівка, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. Нова Рафалівка, вул. Партизанська, 9;
- м. Вараш, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Довговоля, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
- с. Великий Жолудськ, вул. М. Молочко, 2;
- с. Малий Жолудськ, вул. 17 вересня, 21
- с. Сопачів, вул. Гузоватого, 12А;
- с. Кідри, вул. Поліська, 25-А;
- с. Полиці, вул. Шкільна, 4;
- с. Берестівка, вул. Вишнева, 1;
- с. Бишляк, вул. 17 вересня, 4;
- с. Велих, вул. Шевченка, 51;
- с. Сварині, вул. Незалежності, 90;
- с. Ромейки, вул. Садова, 22;
- с. Мульчиці, вул. Шевченка, 17;
- с. Луко, вул. Шевченка, 1А;
- с. Чаква, вул. Центральна, 2А;
- с. Новаки, вул. Вишнева, 2;
- с. Собіщиці, вул. Центральна, 11А;
- с. Поповлі, вул. Л. Українки;
- с. Антонівка, вул. Партизанська, 5;
- с. Воронки, вул. Шевченка, 22;
- с. Жовчині, вул. Нова;
- с. Великі Цепцевиці, вул. Л. Українки, 71;
- с. Острів, вул. В. Васковця;
- с. Щоків, вул. Лісна, 14;
- с. Малі Телковичі, вул. Шкільна, 20;
- с. Городець, вул. Садова, 1а;
- с. Великі Телковичі, вул. Центральна, 102;
- с. Каноничі, вул. Калініна, 45;
- с. Більська Воля;
- с. Діброва;
- с. Лозки, вул. Набережна, 49а;
- с. Любихи, вул. Вишнева, 19;
- с. Заболоття.

Гоцанський р-н:

- с. Ілліні, вул. Млинська, 25;
- с. Гоща, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
- с. Бугрині, Б. Хмельницького, 19;
- с. Угільці, вул. Шкільна, 3;
- с. Вільгір, вул. Набережна, 15;
- с. Вітків, вул. Набережна, 9;
- с. Воскодави, вул. Молодіжна, 46;
- с. Новоставці, вул. Фестивальна, 1;
- с. Томахів, вул. Мирна, 25А;
- с. Терентіїв, вул. Центральна;
- с. Бабин, вул. Заводська, 1а;
- с. Подоліяни, вул. Шевченка;
- с. Дружне, вул. І. Франка, 80;
- с. Пустомити, вул. Л. Українки, 107;
- с. Тучин;

Демидівський р-н:

- с. Липки, вул. Івана Шишки, 10;
- с. Вовкошів;
- с. Андрусіїв;
- с. Федорівка, вул. Молодіжна, 14;
- с. Чудинця, вул. Перемоги, 44;
- с. Синів, вул. Зелена, 15;
- с. Колесники;
- с. Воронів;
- с. Андрусіїв (місіонерська станція).

Дубенський р-н:

- с. Дубно, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
- с. Повча, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
- с. Майдан, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Молодаво Перше, вул. Перемоги, 115а. Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 20:00;
- с. Стовпець, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Верба, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- с. Варковичі, пров. Травневий, 1;
- с. Копани, вул. 1 Травня, 37;
- с. Заруддя, вул. Шевченка, 11а;
- с. Стара Носовиця, вул. Кременецька, 78а;
- с. Панталія;
- с. Стара Миколаївка, вул. Л. Українки, 70;
- с. Мирогоща, пр. Патолічева, 2;
- с. Мильча, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
- с. Підбруси́нь, вул. Першотравнева, 7;
- с. Озеряни, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- с. Дубровиця, вул. Воробинська, 68;
- с. Осова, вул. Незалежності-3;
- с. Будимля, вул. Незалежності;
- с. Переброди, вул. Зарічна, 58;
- с. Селець, вул. 17 Вересня, 59
- с. Колки, вул. Центральна, 93;
- с. Людичі, вул. Лісова, 8;
- с. Нивецьк, вул. Шкільна, 8;
- с. Грицьки, вул. Івана Франка;
- с. Підлісьє, вул. Нова;
- с. Висоцьк, вул. Містечкова, 33;
- с. Жадень, вул. Центральна, 176;
- с. Підлісьє, вул. Пушкіна, 4;
- с. Мильчак;
- с. Бродець, вул. Набережна, 17;
- с. Лютинськ, вул. Молодіжна, 38;
- с. Заслущчя, вул. Л. Яцут, 17;

Зарічненський р-н:

- с. Новоріччя, вул. Центральна, 12;
- с. Зарічне, вул. Боричевського, 17;
- с. Серники, вул. Партизанська, 40;
- с. Кухітська Воля, вул. Л. Українки, 104;
- с. Морочне, вул. Центральна, 121;
- с. Кухче, вул. Березова;
- с. Річичі, вул. Соборна, 28;
- с. Прикладники, с. Вовчиці, с. Дібрівські;
- с. Локниця, вул. Центральна, 195;
- с. Мутвиця, вул. Центральна, 18;
- с. Неньковичі, с. Привітківка;
- с. Млинок, вул. Центральна, 68;
- с. Борове, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. Глинськ, вул. Дубенщина, 6;
- с. Цурків, вул. Б. Хмельницького;
- с. Мізоч, вул. Липки, 7;
- с. Гільча, вул. Чеська, 97;
- с. Здолбунів, вул. Зелена, 6г;
- с. Ступно, вул. Бокова, 2;
- с. Новомильськ, вул. Центральна, 73-а;
- с. П'ятигори, вул. Грушевського, 11;
- с. Зтовбиця, вул. Мартинівка, 89 а;
- с. Білашів;
- с. Нова Мощаниця, вул. Ялиси, 2;
- с. Бударж (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- м. Корець, вул. Київська, 226а
- с. Користь. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
- с. Великі Межиричі, вул. Шевченка, 47;
- с. Невірків, с. Жорнівка;
- с. Головинці, с. Крилів, с. Бриків, с. Сапожині (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- м. Костопіль, вул. Сидорова, 5-Б;
- с. Головин, вул. Базальтська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;
- с. Іваничі, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
- с. Берестовець, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
- с. Звездівка
- с. Перетоки, вул. Соборна, 18
- с. Соломка, вул. Костопільська, 6 А
- с. Яполоть, вул. Лісова, 2-а
- с. Злазне, вул. Тиха, 17
- с. Глажева
- с. Збуж, вул. Лугова, 1-а
- с. Великий Мидськ, вул. Центральна, 92;
- с. Бичаль
- с. Тростьянець, вул. Першотравнева, 35а
- с. Корчин
- с. Деражне, вул. Шевченка, 51 В
- с. Дюксин, вул. Ніла Хасевича, 16
- с. Постійне, вул. Гайдуки, 38
- с. Гута, вул. Бугейська, 25-А
- с. Малий Стидин
- с. Пісків, вул. Шевченка, 39

Млинівський р-н:

- с. Борбин, вул. Відродження, 20;
- с. Млинів, вул. Пушкіна, 4;
- с. Смородва, вул. Острів, 7;
- с. Підлозіці, вул. Незалежності, 31;
- с. Довгошів, вул. Ровенка, 3;

- с. Острожець, вул. Тиха, 15;
- с. Тушебин, вул. Шкільна, 43;
- с. Пітушків, вул. Шкільна, 22;
- с. Ярославичі;
- с. Удзіці, вул. Центральна, 7;
- с. Бокійма, вул. Л. Українки, 37;
- с. Малин, Радянська, 12 А;
- с. Свнців, вул. Визволення;
- с. Підбруси́нь;
- с. Хорупань, вул. Шкільна, буд. 29;
- с. Владиславівка, с. Береги, с. Підгайці (місіонерські станції);
- с. Терешів, с. Городниця (проводяться зібрання).

Острозький р-н:

- м. Острог, пр. Садовий, 5;
- с. Розваж, вул. 17 вересня, 3;
- с. Могиляни, вул. Шевченка, 15

- с. Оженин, вул.Кринична, 7
- с. Українка, Заводська, 14
- с. Сіянци, вул. Ватутіна, 20
- с. Стадники, вул. Л. Українки, 2
- с. Країв, с. Хорів, с. Кураж, с. Теремне, с. Мощаниця
- с. Грем'яче, вул. Центральна, 70
- с. Бродівське, вул. Б. Хмельницького, 117
- с. Вельбіно, вул. Гагаріна, 40-а
- с. Почаки, вул. Молодіжна, 5-А
- с. Тесів, вул. Ватутіна, 8
- с. Волосківці, вул. Буденного, 33
- с. Бухарів

Радивилівський р-н:

- м. Радивилів, вул. Грушевського, 91;
- с. Батьків, вул. Почаївська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.
- с. Зарічне, с. Пляшева
- с. Гай-Ситенські, вул. Маркелова, 111
- с. Боратин, вул. Набережна
- с. Перенятин, вул. Почаївська, 22
- с. Стоянівка, вул. 17 Вересня, 6
- с. Підзамче
- с. Копані, вул. Зелена, 3
- с. Теслуґів, вул. Шевченка, 3
- с. Хотин, вул. Джерельна, 10
- с. Іванівка (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- м. Рівне, вул. К. Литвина, 2 — церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Тиннівська, 63 — церква «Христа Спасителя». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
- м. Рівне, вул. Уласа Самчука, 32а — церква «Молодіжна»;
- м. Рівне, вул. Королюва, 3 — церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Плужника, 3 — церква «Світланка Зоря»;
- с.мт. Клевань, вул. Королюва, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Біла Криниця, вул. Грушевського, 1А;
- с. Корнин, вул. Польова, 2;
- с. Олександрія, вул. 1 Травня, 22;
- с. Бармаки, вул. Центральна, 3;
- с. Великий Житині, вул. Рівненська, 42-г;
- с. Грушвиця, вул. Шкільна, 2;

Дорогі читачі!
Ви можете підтримати наше служіння, пожертвавши будь-яку суму.

ПриватБанк

Для власників Приватбанку:

<https://www.privat24.ua/send/b37wm>

Картка: 5168 7521 0046 9512

monobank

Для власників Монобанку:

<https://send.monobank.ua/jar/21LYveH45F>

Картка: 5375 4112 1492 2721

- с. Городище, вул. Рівненська, 72;
- с. Голишів, вул. Молодіжна, 10;
- с. Дерев'яне, вул. Є. Наумець, 54;
- с. Новокуків (скра) вул. Л. Українки, 11-а;
- с. М. Шпаків, вул. Шевченка, 42-А;
- с. Зоря, вул. Орловського, 6;
- с. Оржів, вул. Центральна, 34;
- с. Нова Українка, вул. Приходька, 36;
- м. Рівне, проспект Миру, 7а — Церква «Добрий Самарянин»;
- с. Макотери, вул. Козацька, 38-а;
- с. Зозів, вул. Вишнева, 20;
- с. Великий Олексин, вул. Весняна, 53;
- с. Углище, вул. Річна, 20;
- с. Шубків, с. Верхівськ, с. Рокитнярад-2 (місіонерські станції).

Рокитнівський р-н:

- с.мт. Рокитне, вул. Приходька, 2;
- с. Карпилівка, вул. Книгині Ольги, 13;
- с. Березово, вул. Кузнєцова, 13;
- с. Томаше село, вул. Зарічна, 2;
- с. Старгород, вул. Привокзальна, 19-а;
- с. Познань, с. Глинне;
- с. Переходиці, вул. Партизанська, 7;
- с. Обсіч, вул. Пуделівська, 110;
- с. Залав'я, вул. Шкільна, 7;
- с. Дубно, вул. Шкільна, 7;
- с. Блажове, вул. Молодіжна, 11;
- с. Кам'яне, вул. Центральна, 79;
- с. Рокитно, вул. Лайоша Гавро, 2-А;
- с. Хміль, Шкільна, 6;
- с. Купель, вул. Тарасенка, 19;
- с. Вежиця, вул. Скумая, 4;
- с. Остки, вул. Молодіжна, 6;
- с. Заболоття, вул. Соборна;
- с. Масевичі, вул. Центральна, 84;
- с. Нетреба, вул. Центральна, 1;
- с. Грабуш, вул. Незалежності;
- с. Більськ, вул. Пасічна, 2;
- с. Карпилівка, вул. Спортивна, 9а;
- с. Дроздинь, вул. Нова, 5а;
- с. Кисоричі, вул. Центральна, 100;
- с. Березово, вул. Соборна;
- с. Єльне, вул. Ковпака;
- с. Білівіж (місіонерська станція).

Сарненський р-н:

- м. Сарни, вул. Ковельська, 104а — церк-

- ва «Преображення». Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- м. Сарни, вул. Грушева, 3;
- м. Сарни, вул. Смолича, 1 — церква «Божого Спасіння»;
- с. Тинне, вул. Прислчанська, 25;
- с. Чермерне, вул. Молодіжна, 2;
- с. Віри, вул. Шевченка;
- с. Цепцевичі, пров. Замковий, 2;
- с. Тріскіні, вул. Молодіжна, 23;
- с. Чабель, вул. Ювілейна, 8;
- с. Висове, вул. Підлісна, 28А. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Карпилівка, Радянська, 129-а;
- с. Бутейки, вул. Зелена, 10-а;
- с. В. Вербче, вул. Вишнева, 41;
- с. М. Вербче, вул. Центральна, 75;
- с. Вирка, с. Кричильськ, с. Ремчиці;
- с. Волоша, вул. Центральна, 30-А;
- с. Гранітне, вул. Лісова, 2-б;
- с. Довге, вул. Центральна, 94-А;
- с. Корост, вул. Центральна;
- с. Клесів, вул. Зелена, 33;
- с. Мельниця, вул. Шевченка, 40;
- с. Немовичі, вул. Острівського, 50-а;
- с. Поляна, вул. Лугова, 5;
- с. Рудня-Карпилівська, вул. Кузнєцова, 33;
- с.мт. Степань, вул. Прибережна, 26;
- с. Селище, вул. Партизанська, 5-а;
- с. Тутовичі, вул. Підлісна, 21-А;
- с. Федорівка, вул. Мичуріна, 25;
- с. Чудель, вул. Вишнева, 4а;
- с. Ясногірка, вул. Партизанська, 15-а;
- с. Кам'яне-Случанське
- с. Стрільськ, вул. Вишнева 7
- с. Карасин, вул. Центральна, 10-а;
- с. Яринівка, вул. Шевченка, 13;
- с. Мар'янівка, вул. Центральна, 22а;
- с. Кузьмівка, с. Любиковичі (місіонерські станції).
- с. Лючча, вул. Центральна, 30 (неділя 14:00)
- с. Ремчиці, вул. Шкільна 42

Християнська церква Христа Спасителя м. Турка, Львівська обл. тел.: +38 (050) 505 53 33 — Володимир